



**Република Србија**  
**АПЕЛАЦИОНИ**  
**СУД У БЕОГРАДУ**  
**Гж 2684/23**  
**14.9.2023. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

**АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ**, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Олге Арсовић и Миленије Петричевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Радојевић Радојичић, адвокат из Београда, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Вељко Милосављевић, адвокат из Велике Плана, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама тужиоца и туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани П 830/21 од 26.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 14.9.2023.године, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈАЈУ СЕ** као неоснована жалбе тужиоца и туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** се пресуда Основног суда у Великој Плани П 830/21 од 26.01.2023. године у ставовима првом, другом и трећем изреке.

**ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртном изреке пресуде Основног суда у Великој Плани П 830/21 од 26.01.2023. године тако што **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 348.600,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

**ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

**Образложење**

Побијаном пресудом, ставом првим делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА из ..., па се обавезује тужени ББ из ... улица ... стан ..., да тужиоцу на име нематеријалне штете исплати износ од 500.000,00 динара, са законском затезном каматом на овај износ почев од дана пресуђења па до коначне исплате и то: за претрпљене физичке болове износ од 150.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења опште животне активности износ од 200.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 100.000,00 динара, за душевне болове због наружености износ од 50.000,00 динара, а све напред наведено у року од 15 дана од дана пријема

пресуде, под претњом принудног извршења, док се преостали део тужбеног захтева преко досуђеног износа и то преко износа од 150.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења па до коначне исплате на име претрпљених физичких болова па до тражених 284.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.07.2013. године као дана подношења тужбе, износа од 200.00,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења па до коначне исплате на име претрпљених душевних болова због умањења опште животне активности па до тражених 300.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.07.2013. године као дана подношења тужбе, износа од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења па до коначне исплате на име претрпљеног страха па до тражених 200.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.07.2013. године као дана подношења тужбе, износа од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења па до коначне исплате на име душевних болова због наружености, па до тражених 80.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.07.2013. године као дана подношења тужбе одбија као неоснован. Ставом другим изреке обавезан је тужени ББ из ... да тужиоцу на име материјалне штете на основу изгубљене зараде исплати износ од 23.313,33 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од 26.07.2013. године као дана подношења тужбе па до коначне исплате у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом принудног извршења, док се преостали део тужбеног захтева преко досуђеног до тражених 28.308,04 динара одбија као неоснован. Ставом трећим изреке утврђено је да је тужба тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му исплати на име материјалне штете по основу трошкова лечења, долска и одласка на лечење и по основу изгубљене зараде преко износа од 28.308,04 динара па до тражених 36.932,00 динара повучена. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени ББ из ... да тужиоцу АА из ... исплати износ од 342.600,00 динара на име трошкова поступка у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

Против овакве пресуде жалбу су благовремено изјавиле обе стране и то тужилац побијајући је првом и другом ставу изреке (у одбијајућем делу), у ставу трећем изреке и у погледу одлуке о трошковима из свих законом прописаних разлога, а тужени побијајући је у усвајајућем делу, како то произилази из садржине жалбе, и у погледу одлуке о трошковима такође из свих законских разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде у границама овлашћења прописаних чланом 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр.72/11 са каснијим изменама и допунама) Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужиоца делимично основана, док је жалба туженог неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности, изрека првостепене пресуде је јасна, разумљива и не противречи сама себи и разлозима пресуде као ни доказима који се налазе у спису и садржи јасне, потпуне и довољне разлоге о свим битним чињеницама тако да се њена законитост и правилност са сигурношћу може испитати, па нису основани наводи из жалби парничних странака којима се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је тужиоцу 30.08.2009. године нанео тешку телесну повреду у виду прелома јагодичне кости са леве стране са пратећим повредама синуса горње вилице као и мекоткивну повреду левог образа. Поводом догађаја у коме је тужени тужиоцу нанео ову повреду, против туженог је вођен кривични поступак и правноснажном осуђујућом кривичном пресудом од 19.03.2013. године тужени је оглашен кривим што је учинио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ. Услед претрпљене повреде тужилац је трпео болове јаког интензитета 4 дана, болове средњег интензитета 10 дана, и болове слабог интензитета. Код тужиоца постоје умањење опште животне активности у процентуалном износу од 7% трајног карактера, која се огледа у повременим боловима у левој половини лица који се интензивирају у одређеним климатским условима-хладно и при промени климе, мања утрнулост и безосећајност половине лица без осећаја за fine дражи и додир, отежано жвакање чврсте хране. Тужилац је доживео примарни страх јаког интензитета у трајању од око 5 минута, секундарни страх јаког интензитета постојао је током 9 дана, секундарни страх средњег интензитета био је присутан у периоду од 13 дана, секундарни страх слабог интензитета постојао је у току три недеље у континуитету а до краја лечења јављао се повремено у трајању до 15 минута, позни страх слабог интензитета и кратког трајања до 5 минута јављао се повремено у првих годину дана од повређивања.Што се тиче наружености код тужиоца постоји наруженост лакшег степена која се огледа у асиметрији лица, која је последица прелома предње стране горње вилице и нарушења коштане архитектонике са следственом посттрауматским нарастањем и формирањем поткожног ожиљног ткива. Према извештају привредног друштва "...” а.д. ... тужилац је у периоду од 30.08.2009. године до 29.09.2009. године био ангажован по основу уговора о обављању привремених и повремених послова-ван радног односа у "...” а.д. ...У спорном периоду му је исплаћено 2.576,00 динара на име 12 сати рада, а да је радио цео месец било би му исплаћено 25.889,33 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је несумњиво утврђено да је тужилац нанео туженом тешке телесне повреде због чега је оглашен кривим пресудом Основног суда у Смедереву К 2970/10 од 19.3.2013.године услед чега је првостепени суд сходно одредби 13 ЗПП био везан истом у погледу постојања кривичног дела и кривичне одговорности, те је нашао да је тужилац претрепео нематеријалну штету која је утврђена вештачењем и применом одредби чл 155, 190, 192 и 200 ЗОО одлучио делимичним усвајањем тужбеног захтева за накнаду нематеријалне штете за претепљене физичке болове, за претрпљене душевне болове, због умањења животне активности, претрпљени страх и за душевне болове због наружености, са законском затезном каматом на досуђене износе од пресуђења па до исплате. Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду материјалне штете првостепени суд је одлучио делимичним усвајањем тог захтева, закључивши да тужилац има право на накнаду материјалне штете у виду изгубљене зараде, односно на разлику између онога што му је исплаћено и износа који би примио да је радио по основу закљученог уговора.

По оцени Апелационог суда, правилно је становиште првостепеног суда да је тужени одговоран за штету проузроковану тужиоцу, због чега је у обавези да исту накнади сходно члану 154. став 1. и 155. и 192 Закона о облигационим односима,

Правилно је према чл 200 ЗОО одмерена правична новчана накнада за тражене видове нематеријалне штете у износима наведеним у првом ставу изреке побијане одлуке, као и висина материјалне штете коју је тужени дужан да исплати.

Жалбени наводи којима се оспорава оцена изведених доказа у првостепеном поступку су неосновани, јер је по оцени овог суда првостепени суд правилно оценио изведене доказе појединачно и у међусобној вези, а затим на основу резултата целокупног доказног поступка (члан 8 ЗПП) дао јасне разлоге које чињенице сматра доказаним, па се не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања до кога је првостепени суд дошао на основу слободног судијског уверења, савесном и брижљивом оценом свих изведених доказа појединачно и у међусобној вези.

Супротно жалбеним наводима, правилно је првостепени суд оценио изведене доказе и утврдио све битне чињенице и околности под којима се одиграо штетни догађај полазећи од правноснажне пресуде Основног суда у Смедереву К 2970/10 од 19.3.2013.године којом је тужени поводом радњи које је према тужиоцу предузео, правноснажно осуђен због кривичног дела nanoшење тешке телесне повреде. Наиме, осуђујућа кривична пресуда има правно дејство на парнични поступак који се тиче истог животног догађаја и везује парнични суд у погледу постојања кривичног дела за које је тужени осуђен. Смисао одредбе члана 13. ЗПП је у томе да се обезбеди ауторитет осуђујућој пресуди кривичног суда, спречи могућност доношења контрадикторних одлука које угрожавају правну сигурност, као и да се обезбеди остваривање економичности. До примене правила о везаности парничног суда правноснажном пресудом кривичног суда којом је оптужени оглашен кривим долази у ситуацијама када се у парници покренутој против учиниоца кривичног дела одлучује о грађанско-правним последицама које су настале из једног животног догађаја поводом кога је раније вођен кривични поступак у коме је конкретно тужени оглашен кривим.

Неосновано тужилац у жалби побија правилност примењеног материјалног права у погледу висине досуђене накнаде нематеријалне штете, сматрајући да је прениско досуђена, а имајући у виду да је првостепени суд правилном применом члана 200 ЗОО и 232 Закона о парничном поступку, по слободној оцени, тужиоцу правилно досудио износе накнаде нематеријалне штете, ценећи све конкретне субјективне и објективне околности, значај повређеног добра, циљ коме накнада служи, дужину и интензитет трајања физичких болова и страха, као и интензитет душевних болова због присутне наружености и обима умањења опште животне активности, али и о томе да се њоме не погодује тежњама који нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

Неосновано се жалбом туженог указује да је првостепени суд незаконито одбио предлог за извођењем супервештачења. Наиме, првостпени суд је ради усаглашавања налаза и мишљења на рочишту одржаном 26.1.2023.године поново саслушао вештаке који су усагласили своје налазе и мишљења, налазећи да код тужиоца постоји умањење животне активности од 7% трајног карактера и да је јаке физичке болове трпео четири дана. Како су вештаци усагласили своја мишљења, то према члану 271 став 4 Закона о парничном поступку није било потребе за одређивањем новог вештачења.

Жалбом туженог се неосновано побија одлука којом је усвојен тужбени захтев у делу за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености.

Ово због тога што је првостепени суд доносећи побијану одлуку у том делу правилно утврдио да наруженост иако лаког степена, али која се огледа у асиметрији лица сходно члану 200 Закона о облигационим односима, оправдава досуђивање накнаде за овај вид штете, имајући у виду душевно болове које тужилац трпи због присутне наружености.

Супротно наводима тужиоца правилно је првостепени суд утврдио у ком делу је тужилац повукао тужбени захтев на рочишту одржаном 28.1.2022.године и правилно досудио новчани износ на име изгубљене зараде у износу од 23.313,33 динара, а ово стога што би тужилац према редовном току ствари извесно остварио зараду у износу од 25.889,33 динара (према извештају послодавца од 19.06.2018. године), овај износ умањен је за исплаћени део у износу од 2.576,00 динара, те простим одузимањем добија се износ од 23.313,33 динара за колико је тужбени захтев и усвојен.

Како је побијана пресуда заснована на правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању и на правилној примени материјалног права иста је морала бити потврђена.

Суд је ценио и остале жалбене наводе тужиоца и туженог, али је нашао да су без утицаја на другачије пресуђење па их посебно не образлаже сходно одредби чл 396 став 2 ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 390 Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Међутим, одлука о трошковима поступка донета је уз погрешну примену чл 154 ЗПП. Наиме, тужиоцу није признат трошак за заступање од стране пуномоћника на рочишту дана 17.12.2021.године које је неодржано због спречености поступајућег судије, а који је био потребан, па је у том делу решење о трошковима поступка морало бити преиначено и тужиоцу поред трошкова досуђених у првостепеном поступку признат трошак у износу од још 6.000,00 динара за заступање од стране пуномоћника на једном неодржаном рочишту.

Са свега наведеног применом члана 401 тачка 3 ЗПП, одлучено је као ставу другом изреке.

Како је тужилац успео у жалбеном поступку у незнатном делу, а како трошкови одговора на жалбу нису били нужни то је применом члана 153 и члана 165 став 1 ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке ове другостепене пресуде.

**Председник већа-судија**  
Иван Негић,с.р.

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Јасмина Ђокић